

1.

CAMPANIA LUI HOLOFERN

Nabucodonosor și Arfaxad

- ¹ În anul al doisprezecelea al domniei lui Nabucodonosor, cel care a domnit peste asirieni în cetatea cea mare Ninive în zilele lui Arfaxad, care a domnit peste mezi în Ecbatana,
- ² a construit de jur împrejurul [cetății] Ecbatana ziduri din piatră cioplită de trei coți lățime și de șase coți lățime, iar înălțimea zidului a făcut-o de șaptezeci de coți și lățimea lui de cincizeci de coți.
- ³ La porțile ei a stabilit turnuri de o sută de coți și a pus temelia ei lată de șaizeci de coți.
- ⁴ A făcut porțile ei, porți care ajungeau la înălțimea de șaptezeci de coți și lățimea ei era de patruzeci de coți pentru ieșirile armatei celor viteji ai ei și desfășurarea pedestrașilor ei.
- ⁵ În zilele acelea, regele Nabucodonosor a făcut război împotriva regelui Arfaxad în câmpia cea mare care este câmpia din ținutul Ragau.
- ⁶ Au venit la el toți cei care locuiau în ținutul muntos și toți cei care locuiau pe Eufrat, pe Tigru, pe Hydaspe și în câmpia lui Arioh regele din Elam; s-au adunat multe popoare să se așeze în linie de luptă împotriva fiilor lui Heleud.
- ⁷ Nabucodonosor, regele asirienilor, a trimis [mesageri] la toți cei care locuiau în Persia și la toți cei care locuiau spre nord, la toți cei care locuiau în Cilicia, în Damasc, în Liban și Antiliban, la toți cei care locuiau pe țărmul mării,
- ⁸ și la toate popoarele care erau în Carmel, în Galaad, în Galileea de Sus și în câmpia cea mare Esdrelon,
- ⁹ în toată Samaria și în cetățile ei, dincolo de Iordan până la Ierusalim și Batane, Helus, Cadeș și de râul Egiptului și Tafna, Ramese și întregul Ghesem
- ¹⁰ până când au ajuns dincolo de Tanis și Memfis și la toți cei care locuiau în Egipt, până au ajuns pe munții Etiopiei.
- ¹¹ Dar toți locuitorii întregului pământ au disprețuit cuvântul lui Nabucodonosor, regele asirienilor, și nu au venit cu el în război pentru că nu se temeau de el, ci era înaintea lor ca un om oarecare; mesagerii lui s-au întors cu mâna goală și cu rușinea feței lor.
- ¹² Nabucodonosor s-a înfuriat foarte mult pe tot pământul și a jurat pe tronul și pe regatul său că se va răzbuna pe toate ținuturile Ciliciei, ale Damascului și ale Siriei și că îi va ucide cu sabia lui pe toți locuitorii din ținutul Moab și pe toți fiii lui Amon, toată Iudeea și pe toți cei din Egipt, până va ajunge pe ținuturile celor două mări.

Campania împotriva lui Arfaxad

- ¹³ S-a așezat în linie de luptă cu armata sa împotriva regelui Arfaxad în anul al șaptesprezecelea și a fost mai puternic în luptă decât el; a răsturnat toată armata lui Arfaxad, toată cavaleria lui și toate carele sale.
- ¹⁴ A pus stăpânire peste toate cetățile lui și a ajuns până la Ecbatana. A luat în stăpânire turnurile, a devastat toate piețele ei și a făcut de rușine splendoarea ei.
- ¹⁵ L-a capturat pe Arfaxad în munții Ragau și l-a străpuns cu sulitele lui; l-a nimicit până la [sfârșitul] acelei zile.
- ¹⁶ S-a întors împreună cu ei el și ceata lui, o foarte mare mulțime de bărbați războinici. Acolo s-au odihnit și au sărbătorit, el și armata lui, o sută douăzeci de zile.

2.

Campania occidentală

- ¹ În anul al optsprezecelea, în ziua a douăzeci și doua a lunii întâi, s-a răspândit vestea în casa regelui Nabucodonosor, regele asirienilor, că se va răzbuna pe tot pământul, după cum a spus.
- ² I-a chemat la sine pe toți slujitorii lui și pe toate căpeteniile lui și le-a dezvăluit secretul voinței lui și a decis cu gura lui toate relele pământului.
- ³ Ei au decis să-i distrugă pe toți cei care nu au urmat cuvântul gurii sale.
- ⁴ Când și-a terminat sfatul, Nabucodonosor, regele asirienilor, l-a chemat pe Holofern, căpetenia armatei lui, cel care era al doilea după el, și i-a zis:
- ⁵ „Acum, așa spune regele cel mare, stăpânul întregului pământ: «Iată, ieși de la fața mea și ia cu tine oameni încrezători în puterile lor – până la o mie două sute de pedestrași – și o mulțime de cavalerie cu douăsprezece mii de călăreți.
- ⁶ Mergi împotriva întregului pământ, care este spre vest, pentru că nu au ascultat de cuvântul gurii mele.
- ⁷ Spune-le să pregătească pământ și apă căci, în furia mea, voi ieși împotriva lor și voi acoperi tot pământul sub picioarele armatei mele și-i voi da pe ei prăzii.
- ⁸ Răniții lor vor umple văile, toți torenții și râurile lor se vor umple până la revărsare de morții lor.
- ⁹ Pe captivii lor îi voi duce în cele mai îndepărtate colțuri ale întregului pământ.
- ¹⁰ Mergi și capturează tot ținutul lor; ți se vor preda și îi vei păstra pentru mine pentru ziua pedepsirii lor.
- ¹¹ Pe cei care nu vor asculta, ochiul tău să nu-i cruțe, ci să-i dea la moarte și jaf pe tot pământul.
- ¹² Viu sunt eu și puterea regatului meu: am spus și voi face acestea cu mâna mea.
- ¹³ Tu să nu încalci niciunul dintre cuvintele stăpânului tău, ci să le împlinești după cum ți-am poruncit și nu întârzia să le faci!»”.
- ¹⁴ Holofern a ieșit de la fața stăpânului său și i-a chemat pe toți principii, căpeteniile și comandanții armatei asiriene.
- ¹⁵ I-a numărat pe bărbații aleși pentru luptă, după cum i-a poruncit stăpânul său: până la o sută douăzeci de mii și douăsprezece mii de arcași călare.
- ¹⁶ I-a așezat după cum se ordonează o mulțime pentru război.
- ¹⁷ A luat cămile, măgari și catări pentru bagajele lor – o mulțime foarte mare – oi, boi și capre – care nu aveau număr – pentru pregătirea lor.
- ¹⁸ A luat multe provizii pentru fiecare om și foarte mult aur și argint din casa regelui.
- ¹⁹ Apoi a ieșit el și toată armata lui în marș ca să meargă înaintea regelui Nabucodonosor și să acopere toată suprafața pământului care este spre vest cu carele, cu cavaleria și cu pedestrașii lor aleși.
- ²⁰ A ieșit o mulțime amestecată ca lăcustele și ca nisipul pământului pentru că era fără număr mulțimea lor.

Capitularea popoarelor

- ²¹ Au plecat din Ninive cale de trei zile către câmpia Bectilet și de la Bectilet și-au fixat tabăra aproape de muntele din stânga Ciliciei de Sus.
- ²² Apoi a luat toată armata, pedestrașii, cavaleria și carele lui și a plecat de acolo în ținutul muntos.
- ²³ A prădat [ținuturile] Fud și Lud, pe toți fiii lui Rasis și pe fiii lui Ismael care erau în fața pustiului, spre sud de Heleon.
- ²⁴ A trecut Eufratul, a străbătut Mesopotamia și a distrus toate cetățile și înălțimile până la torentul Abrona până a ajuns la mare.
- ²⁵ A luat în stăpânire ținuturile Ciliciei, i-a nimicit pe toți cei care i se împotriveau și a ajuns până la hotarele dinspre sud ale lui Iafet, în fața Arabiei.
- ²⁶ I-a înconjurat pe toți fiii lui Madian, le-a ars corturile și le-a jefuit staulele.

²⁷ A coborât în câmpia Damascului în zilele secerișului grânelor. A dat foc tuturor ogoarelor și a nimicit turmele și cirezile; a prădat cetățile lor, le-a devastat câmpiile și i-a trecut pe toți tinerii lor prin ascuțișul sabiei.

²⁸ A căzut spaima și groaza peste cei care locuiesc pe țărmul mării care este în Sidon și în Tir, peste cei care locuiesc în Sur și Ochina și peste toți locuitorii din Iemna, iar cei care locuiesc în Azot și în Așchelon s-au înspăimântat foarte mult.

3.

Supunerea fără rezistență

¹ Atunci au trimis la el mesageri [care să-i transmită] cuvinte de pace:

² „Iată, noi, slujitori ai lui Nabucodonosor, regele cel mare, stăm în fața ta! Folosește-te de noi după cum este plăcut înaintea feței tale!

³ Iată, locuințele noastre, tot ținutul nostru, toate câmpiile cu grâne, turmele, cirezile și toate staulele corturilor noastre stau în fața ta: folosește-te de ele după cum îți va plăcea!

⁴ Iată, și cetățile noastre și locuitorii care sunt în ele sunt sclavii tăi! Vino și intră în ele după cum este bine în ochii tăi!”.

⁵ Oamenii s-au prezentat la Holofern și i-au transmis cuvintele acestea.

⁶ A coborât spre țărmul mării el și armata lui; a pus gărzii în cetățile fortificate și a luat din ele, ca aliați, oameni aleși.

⁷ Ei și toți vecinii lor l-au primit cu coroane, cu dansuri și cu timpane.

⁸ Dar el a devastat toate templele, le-a tăiat pădurile sacre, căci îi fusese dat să-i nimicească pe toți zeii pământului ca numai lui Nabucodonosor să i se închine toate popoarele, limbile și triburile și să-l invoce ca pe Dumnezeu.

⁹ A venit la Esdrelon, aproape de Dotaia care se află în fața marelui lanț muntos al Iudeii.

¹⁰ Și-a fixat tabăra între Gaibai și Scitopolis și a stat acolo o lună de zile până când a adunat bagajele armatei sale.

4.

OPRIMAREA POPORULUI LUI DUMNEZEU

Rezistența ebraică

¹ Fiii lui Israel care locuiau în Iudeea au auzit toate cele pe care le făcuse Holofern, comandantul suprem al lui Nabucodonosor, regele asirienilor, tuturor popoarelor și modul cum le-a devastat toate templele și le-a distrus.

² S-au înspăimântat foarte mult de el și au tremurat pentru Ierusalim și pentru templul Domnului Dumnezeului lor.

³ Tocmai se întorseseră din captivitate și tot poporul Iudeii abia se adunase la un loc, iar obiectele, altarul și templul care a fost profanat fuseseră sfințite.

⁴ Au trimis [mesageri] în tot ținutul Samariei, în Cona, în Baitoron, în Belmain și Ierihon și până la Hoba, Aisora și valea Salem.

⁵ Au ocupat toate vârfurile munților înalți și au întărit satele care erau acolo; au strâns provizii pentru pregătirea războiului, fiindcă lanurile lor fuseseră secerate de curând.

⁶ Ioachim, marele preot care era în zilele acelea în Ierusalim, le-a scris locuitorilor din Betulia și din Baitomestaim, care se află în părțile [câmpiei] Esdrelon, în fața câmpiei de lângă Dotaim,

⁷ spunându-le să ocupe trecătorile munților pentru că prin ele era intrarea în Iudeea și era ușor să-i oprească pe cei care înaintau, trecerea fiind strâmtă numai pentru doi oameni.

⁸ Fiii lui Israel au făcut după cum le-a poruncit Ioachim, marele preot, și sfatul bătrânilor întregului popor al lui Israel care stăteau în Ierusalim.

Rugăciunile evreilor

⁹ Fiecare om al lui Israel a strigat către Domnul cu mare insistență și și-au umilit sufletele cu mare zel.

¹⁰ Ei, soțiile lor și copiii lor, animalele lor, străinii, muncitorii și cei cumpărați cu argint și-au încins coapsele cu sac.

¹¹ Toți bărbații lui Israel, femeile și copiii care locuiau în Ierusalim au căzut cu fața la pământ înaintea templului, și-au presărat cenușă pe cap și s-au încins cu saci înaintea Domnului.

¹² Au învăluit altarul cu sac și au strigat către Dumnezeul lui Israel împreună cu insistență ca să nu dea copiii lor să fie nimiciți, femeile lor să fie răpite, cetățile moștenirii lor să fie distruse și cele sfinte ale lor să fie profanate și să devină bucuria răutăcioasă a popoarelor.

¹³ Domnul a ascultat glasul lor și a privit la suferința lor. Poporul postea de multe zile, în toată Iudeea și la Ierusalim, înaintea templului Domnului celui atotputernic.

¹⁴ Ioachim, marele preot, și toți preoții care stăteau înaintea Domnului și cei care slujeau Domnului, având coapsele încinse cu sac, aduceau arderea de tot continuă, rugăciunile și darurile de bunăvoie ale poporului.

¹⁵ Aveau cenușă pe turbanele lor și strigau către Domnul din toată puterea ca să-i viziteze spre binele întregii case a lui Israel.

5.

Consiliu de război în tabăra lui Holofern

¹ I s-a adus la cunoștință lui Holofern, comandantul suprem al armatei asirienilor, că fiii lui Israel s-au pregătit pentru război, au închis trecătorile munților înalți, au întărit vârfurile munților înalți și au pus capcane în câmpii.

² Dar el, mâniat foarte tare, i-a chemat pe toți principii lui Moab, pe toate căpeteniile lui Amon și pe toți satrapii de pe țărmul mării

³ și le-a zis: „Faceți-mi cunoscut, fii ai lui Canaan, cine este acest popor care locuiește pe munte? Care sunt cetățile în care locuiesc, care este mărimea armatei lor, în ce stă tăria și puterea lor, care este regele care domnește peste el și cine este conducătorul armatei lor?”

⁴ De ce au refuzat să vină înaintea mea ca toți cei care locuiesc în vest?”.

Discursul lui Ahior

⁵ Ahior, conducătorul tuturor fiilor lui Amon, i-a zis: „Ascultă, domnul meu, cuvântul din gura slujitorului tău și-ți voi face cunoscut adevărul despre poporul acesta care locuiește pe muntele acesta și stă aproape de tine; nu va ieși minciună din gura slujitorului tău!

⁶ Acest popor este descendent din caldei.

⁷ Au locuit ca străini mai întâi în Mesopotamia pentru că nu au vrut să asculte de zeii părinților lor care erau în țara caldeilor.

⁸ S-au îndepărtat de la calea părinților lor și s-au închinat Dumnezeului cerului, Dumnezeului pe care l-au cunoscut. Dar i-au alungat din fața zeilor lor, iar ei au fugit în Mesopotamia și au locuit acolo ca străini multe zile.

⁹ Dumnezeul lor le-a zis să iasă din locuința lor și să meargă în țara Canaanului. Au locuit acolo și s-au umplut de aur, de argint și de foarte multe turme.

¹⁰ Au coborât în Egipt pentru că o foamete a acoperit suprafața țării Canaan și au locuit acolo ca străini atâta timp cât s-au putut menține. Acolo au devenit o mulțime numeroasă, încât numărul neamului lor nu era [cunoscut].

¹¹ Regele Egiptului s-a ridicat împotriva lor și i-a înșelat să trudească la cărămizi, i-a umilit și i-a făcut sclavi.

¹² Au strigat către Dumnezeul lor care a lovit toată țara Egiptului cu plăgi pentru care nu era vindecare, iar egiptenii i-au

alungat din fața lor.

¹³ Dumnezeu a uscat Marea Roșie înaintea lor.

¹⁴ I-a condus pe drumul spre Sinai și Cadeș-Barnea; i-a alungat pe toți locuitorii care erau în pustiu.

¹⁵ I-a așezat în țara amoreilor și pe toți cei din Esebon i-au nimicit prin puterea lor. Trecând Iordanul, au luat în stăpânire tot ținutul muntos.

¹⁶ I-au alungat din fața lor pe canaaneeni, pe ferezei, pe iebusei, pe Sihem și pe toți ghergheseii și au locuit acolo multe zile.

¹⁷ Și până când nu au păcătuit înaintea Dumnezeului lor, le-a fost bine, pentru că Dumnezeul care este cu ei urăște nedreptatea.

¹⁸ Dar când s-au îndepărtat de la calea pe care le-a stabilit-o, au fost nimiciți cu totul prin foarte multe războaie și au fost duși captivi într-o țară care nu era a lor, iar templul Dumnezeului lor a devenit una cu pământul și cetățile lor au fost luate în stăpânire de către dușmanii lor.

¹⁹ Dar acum, pentru că s-au întors la Dumnezeul lor, i-a adus din diaspora unde erau împrăștiați și i-a condus înapoi la Ierusalim unde este sanctuarul lor și au fost așezați în ținutul muntos care era pustiu.

²⁰ Acum, stăpâne doamne, dacă există vreo rătăcire în poporul acesta și dacă ei păcătuiesc împotriva Dumnezeului lor și noi ne vom da seama că la ei se află această piatră de poticnire, să ne ridicăm și să luptăm împotriva lor!

²¹ Dar dacă nu este nicio nelegiuire în poporul lor, să treacă domnul meu ca nu cumva Domnul și Dumnezeul lor să-i protejeze, iar noi să devenim o rușine înaintea întregului pământ”.

Mânia împotriva lui Ahior

²² Când a terminat Ahior să spună aceste cuvinte, tot poporul care era în jurul cortului și care stătea a murmurat, iar conducătorii lui Holofern și toți cei care locuiesc pe țărmul mării și în Moab au spus să-l taie în bucăți.

²³ Căci „nu ne vom teme de fiii lui Israel, iată, acest popor în care nu este putere, nici tărie pentru o normală confruntare!

²⁴ De aceea, să mergem, iar ei vor fi doar o îmbucătură pentru toată armata ta, stăpâne Holofern!”.

6.

Reacția lui Holofern

¹ Când s-a liniștit larma oamenilor care erau în jurul adunării, Holofern, comandantul suprem al armatei asirienilor, i-a spus lui Ahior înaintea întregului popor al străinilor și înaintea tuturor fiilor lui Moab:

² „Cine ești tu, Ahior, și voi, tocmiți ai lui Efraim că ai profetizat astăzi împotriva noastră și ai spus să nu luptăm cu neamul lui Israel pentru că Dumnezeul lor îi va proteja? Cine este Dumnezeu în afară de Nabucodonosor? El va trimite puterea lui și-i va nimici de pe fața pământului și nu-i va mântui Dumnezeul lor.

³ Dar noi, slujitorii lui, îi vom lovi ca pe un singur om și nu vor sta să înfrunte puterea cailor noștri.

⁴ Îi vom arde, iar munții lor se vor îmbăta de sângele lor, câmpiile lor se vor umple de morții lor și nu va rezista puterea picioarelor lor înaintea noastră, ci vor fi nimiciți, spune regele Nabucodonosor, domnul întregului pământ și nu se va pierde niciunul dintre cuvintele lui.

⁵ Iar tu, Ahior, tocmiți al lui Amon, care ai spus cuvintele acestea în ziua nelegiuirii tale, nu vei mai vedea fața mea din ziua aceasta până când voi pedepsi neamul celor [care vin] din Egipt.

⁶ Atunci fierul armatei mele și poporul slujitorilor mei vor străpunge coastele tale și vei cădea printre răniții lor când mă voi întoarce.

⁷ Slujitorii mei te vor duce înapoi în ținutul muntos și te vor pune într-una dintre cetățile din trecători.

⁸ Dar nu vei muri până când nu vei fi nimicit împreună cu ei.

⁹ Dacă într-adevăr sperî în inima ta că ei nu vor fi luați, să nu-ți cadă fața! Am spus și nu se va pierde nimic din cuvintele mele”.

Ahior expulzat din tabăra asiriană

¹⁰ Holofern a poruncit slujitorilor săi care erau de față în cortul său să-l ia pe Ahior, să-l ducă în Betulia și să-l predea în mâinile fiilor lui Israel.

¹¹ Slujitorii lui l-au luat și l-au dus afară din tabără, în câmpie, iar din mijlocul câmpiei au plecat spre ținutul muntos și au ajuns la izvoarele care erau mai jos de Betulia.

¹² Când i-au văzut oamenii din cetate, de pe vârful muntelui, și-au luat armele și au ieșit în afara cetății, pe vârful muntelui, și fiecare om purtător de praștie le-a oprit urcarea și a aruncat asupra lor cu pietre.

¹³ [Atunci slujitorii] au coborât de pe munte, l-au legat pe Ahior și l-au lăsat aruncat la poalele muntelui, iar ei s-au întors la stăpânul lor.

¹⁴ Fiii lui Israel au coborât din cetatea lor, s-au apropiat de el, l-au dezlegat și l-au dus la Betulia și l-au pus să stea înaintea principilor cetății lor,

¹⁵ care în acele zile erau Ozia, [fiul] lui Mica din tribul lui Simeon, și Habris, [fiul] lui Harmis, fiul lui Melhiel.

¹⁶ I-au convocat pe toți bătrânii cetății; au alergat toți tinerii lor și femeile la adunare. L-au așezat pe Ahior în mijlocul întregului lor popor, iar Ozia l-a întrebat despre cele întâmplate.

¹⁷ Răspunzând, le-a făcut cunoscute cuvintele consiliului lui Holofern și toate cuvintele pe care el le-a spus în mijlocul principilor fiilor asirienilor și cum s-a mândrit Holofern față de casa lui Israel.

¹⁸ Poporul a căzut, l-a adorat pe Dumnezeu și a strigat, zicând:

¹⁹ „Doamne Dumnezeul cerului,

privește la aroganța lor

și îndură-te de umilința neamului nostru!

Privește la fața celor sfințiți ție în ziua aceasta!

²⁰ Așa l-au încurajat pe Ahior și l-au lăudat foarte mult.

²¹ Ozia l-a luat din adunare acasă la el și a făcut un ospăț pentru bătrâni. L-au invocat pe Dumnezeul lui Israel toată noaptea aceea [să le vină] în ajutor.

7.

ASEDIUL BETULIEI

Campania împotriva lui Israel

¹ A doua zi, Holofern a poruncit întregii sale armate și întregului său popor care venise să se alieze cu el să plece spre Betulia și să ocupe trecătorile muntelui și să facă război împotriva fiilor lui Israel.

² Au plecat în acea zi toți oamenii săi puternici; armata lui de oameni războinici era de o sută șaptezeci de mii de pedestrași, cavaleria era de douăsprezece mii, pe lângă cei de la bagaje și oamenii care mergeau pe jos cu ei și care erau o foarte mare mulțime.

³ Și-au fixat tabăra în valea de lângă Betulia, aproape de izvor; se întindea în lățime de la Dotaim până la Belbaim și în lungime de la Betulia până la Cheamon, care se află în fața Esdreionului.

⁴ Fiii lui Israel, când au văzut mulțimea lor, s-au tulburat foarte mult și au zis unul către altul: „Aceștia vor rade toată suprafața pământului, iar munții cei mai înalți, văile și dealurile nu vor putea rezista greutateii lor!”.

- ⁵ Și-a luat fiecare armele sale de luptă, au aprins focuri pe turnurile lor și au rămas de pază toată noaptea aceea.
- ⁶ A doua zi, Holofern a scos toată cavaleria lui în fața fiilor lui Israel care erau în Betulia.
- ⁷ A inspecționat trecătorile spre cetatea lor, a găsit izvoarele de apă, le-a ocupat și a pus la ele strajă de oameni războinici, iar el a plecat la poporul său.
- ⁸ S-au apropiat de el toți principii fiilor lui Esau, toți conducătorii poporului lui Moab și toate căpeteniile de pe țărmul mării și au spus:
- ⁹ „Să asculte stăpânul nostru cuvântul pentru ca să nu se întâmple o ruptură în armata ta!
- ¹⁰ Căci acest popor al fiilor lui Israel nu se încrede în sulițele sale, ci în înălțimile munților unde locuiesc; nu este ușor să ajungi pe vârfurile munților lor.
- ¹¹ Acum, stăpâne, nu te lupta cu ei așa cum se face un război în linii de luptă și nu va pieri niciun om din armata ta.
- ¹² Așteaptă în tabăra ta și protejează-l pe fiecare om din armata ta, iar slujitorii tăi să pună stăpânire pe izvorul de apă care izvorăște de la poalele muntelui.
- ¹³ Pentru că de acolo iau apă toți cei care locuiesc în Betulia; vor suferi de sete și vor preda cetatea lor, iar noi și poporul nostru vom urca până aproape de vârfurile munților și vom pune strajă ca să nu iasă niciun om din cetate.
- ¹⁴ Se vor topi de foame ei, femeile și copiii lor și, înainte să ajungă sabia asupra lor, vor zace în piețele dinaintea caselor lor.
- ¹⁵ Îi vei răsplăti cu pedeapsă pentru că s-au revoltat și nu au venit înaintea feței tale cu pace”.
- ¹⁶ Cuvintele lor au fost plăcute înaintea lui Holofern și a tuturor slujitorilor lui și a hotărât să facă după cum au spus.
- ¹⁷ A plecat tabăra fiilor lui Amon și împreună cu ei cinci mii de fii ai asirienilor, și-au fixat tabăra în vale și au ocupat apele și izvoarele de apă ale fiilor lui Israel.
- ¹⁸ Fiii lui Esau au urcat și și-au fixat tabăra pe munte în față cu Dotaim. I-au trimis pe unii dintre ei către sud și către est în față cu Egrelbel, care este lângă Hus, care se află pe torentul Mohmur. Restul armatei asirienilor și-a fixat tabăra în câmpie și au acoperit toată fața pământului, iar corturile și poverile lor s-au adunat într-o grămadă imensă; era o mulțime foarte mare.
- ¹⁹ Fiii lui Israel au strigat către Domnul Dumnezeu lor, căci li se descurajase sufletul pentru că toți dușmanii lor îi înconjuraseră și nu puteau să scape din mijlocul lor.
- ²⁰ A rămas în jurul lor toată tabăra asirienilor, pedestrașii, carele și călăreții lor, timp de treizeci și patru de zile și tuturor celor care locuiau în Betulia li s-au golit toate vasele de apă.

Descurajarea celor asediați

- ²¹ Rezervoarele de apă au secăt și nu mai aveau apă să bea pe săturate nici măcar pentru o zi, căci li se dădea să bea cu măsură.
- ²² Copiii lor și-au pierdut vlaga, iar femeile, copiii și tinerii leșinau de sete și cădeau în piețele cetății și la ieșirile porților și nu mai era nicio putere în ei.
- ²³ Atunci s-a adunat tot poporul la Ozia și la principii cetății – tinerii, femeile și copiii – și au strigat cu glas puternic și au zis înaintea tuturor bătrânilor:
- ²⁴ „Să judece Domnul între noi și voi pentru că ne-ați făcut o mare nedreptate nevorbind de pace cu fiii asirienilor!
- ²⁵ Acum nu avem ajutor, ci Dumnezeu ne-a vândut în mâinile lor ca să zacem înaintea lor de sete și de mizerie mare.
- ²⁶ Chemați-i și predați toată cetatea ca pradă poporului lui Holofern și întregii lui armate.
- ²⁷ E mai bine pentru noi să devenim pentru ei pradă, căci sufletul nostru va trăi și nu vom vedea cu ochii noștri moartea copiilor noștri și pe femeile și pe fiii noștri dându-și sufletul.
- ²⁸ Luăm ca martori cerul și pământul și pe Dumnezeul nostru și Domnul părinților noștri care ne judecă după păcatele noastre și după faptele păcătoase ale părinților noștri ca să nu facă după cuvintele acestea în ziua de astăzi”.
- ²⁹ A fost un mare plânset în mijlocul adunării tuturor împreună și au strigat către Domnul Dumnezeu cu glas puternic.

³⁰ Ozia le-a spus: „Aveți curaj, fraților! Să mai răbdăm încă cinci zile în care Domnul Dumnezeuul nostru să-și îndrepte mila asupra noastră, căci nu ne va abandona până la sfârșit!”.

³¹ Însă dacă vor trece acestea și nu ne va veni ajutor, voi face după cuvintele voastre.

³² Au împrăștiat poporul în taberele lor; ei au plecat la zidurile și la turnurile cetății, iar pe femei și pe copii i-au trimis acasă la ei. Era mare umilire în cetate.

8.

IUDITA

Prezentarea Iuditei

¹ În zilele acelea a auzit Iudita, fiica lui Merari, fiul lui Ox, fiul lui Iosif, fiul lui Oziel, fiul lui Elchia, fiul lui Anania, fiul lui Ghedeon, fiul lui Rafain, fiul lui Ahitob, fiul lui Elia, fiul lui Helchia, fiul lui Eliab, fiul lui Natanael, fiul lui Salamiel, fiul lui Sarasadaî, fiul lui Israel.

² Soțul ei era Manase, din tribul și din patria ei. El a murit în zilele secerișului orzului.

³ A fost pus peste cei care legau snopii pe câmp și dogoarea a venit asupra capului său; a căzut la pat și și-a aflat sfârșitul în Betulia, cetatea lui. L-au înmormântat împreună cu părinții săi în ogorul dintre Dotaim și Balamon.

⁴ Iudita era văduvă în casa ei de trei ani și patru luni.

⁵ Și-a făcut un cort pe terasa casei ei, și-a încins coapsele cu sac și purta hainele văduviei ei.

⁶ Postea în toate zilele văduviei ei, în afară de ajun și [ziua] de sabbat, în ajun și [ziua] de lună nouă, în sărbători și când era veselie pentru casa lui Israel.

⁷ Era frumoasă la înfățișare și foarte plăcută la chip. Soțul ei, Manase, i-a lăsat aur și argint, slujitori și slujitoare, animale și ogoare, și ea a rămas [stăpână] peste ele.

⁸ Nu era nimeni care să aducă împotriva ei vreun cuvânt rău pentru că se temea mult de Dumnezeu.

⁹ A auzit cuvintele cele rele ale poporului împotriva principelui, căci se descurajaseră din cauza lipsei de apă; a auzit toate cuvintele pe care Ozia le-a spus către ei atunci când le-a jurat că va preda cetatea după cinci zile asirienilor.

¹⁰ A trimis-o pe slujitoarea ei de încredere care administra toate bunurile ei și i-a chemat pe Habris și pe Harmis, bătrânii cetății ei.

¹¹ Au venit la ea și ea le-a zis: „Ascultați-mă, principii ai locuitorilor din Betulia! Nu este drept cuvântul pe care l-ați rostit înaintea poporului în ziua aceasta și jurământul pe care l-ați pronunțat și l-ați stabilit între Dumnezeu și voi și ați spus că veți preda dușmanilor noștri dacă în aceste [zile] Domnul nu se întoarce spre ajutorul vostru.

¹² Acum cine sunteți voi să-l ispițiți pe Dumnezeu în ziua de astăzi și să vă puneți pe voi mai presus de Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor?

¹³ Voi îl puneți la încercare pe Domnul atotputernic, dar nu veți cunoaște nimic niciodată.

¹⁴ Căci profunzimea inimii omului nu o descoperiți și cuvintele înțelepciunii lui nu le discernați. Cum îl veți înțelege pe Dumnezeu care a făcut toate acestea și cum veți recunoaște gândirea lui și cum veți cerceta planul lui? Nicidecum, fraților, nu-l mâniați pe Domnul Dumnezeuul nostru!

¹⁵ Căci dacă nu vrea să ne vină în ajutor în aceste cinci zile, el are puterea să ne scape în zilele în care vrea și să ne piardă în fața dușmanilor noștri.

¹⁶ Voi să nu cereți garanții ale planurilor Domnului Dumnezeului nostru, pentru că Dumnezeu nu poate fi amenințat ca un om și nici presat ca un fiu al omului.

¹⁷ Pentru aceasta, așteptând mântuirea de la el, să-l invocăm spre ajutorul nostru și el va asculta glasul nostru dacă îi va plăcea.

¹⁸ Căci nu s-a ridicat în generațiile noastre, nici nu este în ziua de astăzi vreun trib, nici vreun loc, nici vreun popor sau cetate

de la noi care să se închine zeilor făcuți de mână de om așa cum a fost în zilele de odinioară.

¹⁹ Părinții noștri au fost dați sabiei și prăzii și au căzut în mod mizerabil înaintea dușmanilor noștri.

²⁰ Noi însă nu am cunoscut un alt Dumnezeu în afară de el. De aceea sperăm că nu ne va privi cu dispreț nici pe noi și nici pe vreunul din generația noastră.

²¹ Căci dacă noi vom fi cucerți, va fi cucerită la fel toată Iudeea și vor fi profanate cele sfinte ale noastre, iar [Dumnezeu] va cere cont prin sângele nostru pentru profanarea lor.

²² Moartea fraților noștri, cucerirea țării și devastarea moștenirii noastre le va întoarce asupra capului nostru în mijlocul popoarelor oriunde vom fi sclavi. Și vom fi piatră de încercare și de rușine înaintea celor care ne vor fi cumpărat.

²³ Căci sclavia noastră nu se va îndrepta spre bunăvoință, ci Domnul Dumnezeu nostru o va preface în dezonoare.

²⁴ Acum, fraților, să le arătăm fraților noștri că viața lor depinde de noi și că cele sfinte, templul și altarul se sprijină pe noi!

²⁵ Pe lângă toate acestea, să-i mulțumim Domnului Dumnezeului nostru care ne încearcă pe noi ca și pe părinții noștri.

²⁶ Amintiți-vă câte a făcut cu Abraham, prin câte l-a încercat pe Isaac și câte i s-au întâmplat lui Iacob în Mesopotamia Siriei când era păstor la turmele lui Laban, fratele mamei sale.

²⁷ Căci nu se răzbună pe noi așa cum i-a trecut pe ei prin foc ca să le cerceteze inimile, ci Domnul îi pedepsește spre înțelepciune pe cei care se apropie de el”.

²⁸ Ozia a zis către ea: „Toate câte le-ai spus, din inimă bună ai vorbit și nu este nimeni care să fie împotriva cuvintelor tale.

²⁹ Înțelepciunea ta nu este evidentă doar de astăzi, ci de la început tot poporul a cunoscut inteligența ta, la fel cum este bună firea inimii tale.

³⁰ Însă poporul este foarte însetat și ne-a forțat să facem după cum le-am spus și să ne obligăm cu un jurământ pe care nu-l putem încălca.

³¹ Acum roagă-te pentru noi, pentru că ești o femeie evlavioasă, și Domnul va trimite ploaie ca să umplem rezervoarele noastre și să nu mai ducem lipsă!”.

³² Iudita le-a spus: „Ascultați-mă și voi face un lucru care va fi amintit fiilor poporului nostru din generație în generație!

³³ Voi să stați la poartă noaptea aceasta, iar eu voi ieși împreună cu slujitoarea mea de încredere și în zilele în care ați spus că veți preda cetatea dușmanilor noștri, Domnul îl va vizita pe Israel prin mâna mea.

³⁴ Voi să nu cercetați fapta mea, iar eu nu vă voi spune până când nu voi termina ceea ce vreau să fac!”.

³⁵ Ozia și principii i-au zis: „Mergi în pace și Domnul Dumnezeu să fie cu tine ca să te răzbuni pe dușmanii noștri!”.

³⁶ Iar ei, întorcându-se de la cort, au plecat la taberele lor.

9.

Rugăciunea Iuditei

¹ Iudita a căzut cu fața [la pământ], și-a pus cenușă pe cap și și-a înlăturat sacul pe care-l îmbrăcase. Chiar atunci se aducea la Ierusalim, în casa lui Dumnezeu, jertfa de tămâie a acelei seri. Și Iudita a strigat cu glas puternic către Domnul și a zis:

² „Doamne, Dumnezeul părintelui meu Simeon,

căruia i-ai dat în mână sabia

pentru răzbunarea împotriva străinilor

care au desfăcut cingătoarea fecioarei spre dezonorare

și i-au dezvelit coapsa spre rușine

și i-au profanat sânul spre ocară –

tu care ai spus: «Aceasta nu va fi»,

iar ei au făcut-o –

³ pentru aceasta i-ai dat pe conducătorii lor la moarte

și patul lor, făcut de rușine de amăgirea lor,
l-ai amăgit până la sânge
și i-ai pedepsit pe slujitorii lor împreună cu stăpânii lor
și pe stăpâni pe tronurile lor,
⁴ tu, care le-ai dat pe femeile lor prăzii,
pe fiicele lor captivității
și toate hainele lor
să fie împărțit de fiii iubiți de tine,
plini de zel față de tine,
care au detestat crima sângelui lor
și care te-au invocat pe tine în ajutor,
Dumnezeule, Dumnezeul meu,
ascultă-mă pe mine, văduva!

⁵ Tu le-ai făcut pe cele dinaintea acelora
și pe acelea și pe cele care urmează după ele,
pe cele de acum și pe cele care vor veni le-ai gândit
și s-au întâmplat cele pe care le-ai gândit.

⁶ S-au prezentat cele pe care le-ai plănuit
și au zis: «Iată, suntem de față!»,
căci toate căile tale sunt pregătite
și judecata ta cu anticipație.

⁷ Iată, asirienii și-au înmulțit armata,
s-au mândrit cu calul și călărețul,
s-au îngâmfat cu brațul pedestrașilor
și și-au pus speranța în scut, în sulită,
în arc și în praștie,
dar nu au recunoscut
că tu ești Domnul care zdrobește războaiele.

⁸ Domnul este numele tău!
Lovește forța lor cu puterea ta
și doboară tăria lor în mânia ta!
Căci au plănuit să profaneze cele sfinte ale tale,
să întineze cortul unde locuiește numele gloriei tale,
să doboare cu fierul cornul altarului tău.

⁹ Privește la aroganța lor,
trimite mânia ta peste capetele lor
și dă în mâna mea de văduvă
putere pentru ce am plănuit!

¹⁰ Lovește-l, prin înșelăciunea buzelor mele,
pe sclav ca și pe stăpân,
pe stăpân ca și pe slujitorul lui!
Sfărâmă-le trufia printr-o mână de femeie!

¹¹ Căci forța ta nu stă în mulțime
Nici puterea ta în cei ce sunt puternici.
Căci tu ești Dumnezeul celor umili,

ești ajutorul celor mici,
apărătorul celor slabi,
ocrotitorul celor părăsiți
și mântuitorul celor fără de speranță!

¹² Da, da! Dumnezeuul părintelui meu
și Dumnezeuul moștenirii lui Israel,
stăpânul cerului și al pământului,
creatorul apelor și regele întregii tale creații,
ascultă rugăciunea mea!

¹³ Dă-mi un cuvânt amăgitor
spre rănirea și moartea lor,
ei care au făcut planuri dure împotriva alianței tale,
a templului tău sfințit,
a muntelui Sion și a casei de locuit a fiilor tăi!

¹⁴ Fă ca tot poporul tău și toate triburile
să descopere știința că tu ești Dumnezeu,
Dumnezeul întregii forțe și puteri
și că nu este altcineva
care să protejeze neamul lui Israel
în afară de tine.

10.

IUDITA ȘI HOLOFERN

Iudita merge în tabăra asirienilor

¹ Când Iudita a încetat să mai strige la Dumnezeuul lui Israel și a terminat toate aceste cuvinte,

² s-a ridicat de la pământ, a chemat-o pe slujitoarea sa de încredere și a coborât în casa în care stătea ea în zilele de sabat și de sărbătoare.

³ Și-a îndepărtat sacul cu care era îmbrăcată, s-a dezbrăcat de hainele ei de văduvie, și-a spălat trupul cu apă și l-a uns cu mir puternic, și-a pieptănat părul capului ei și l-a legat cu o panglică, și-a îmbrăcat hainele ei de bucurie pe care le purta în zilele când trăia soțul ei Manase.

⁴ Și-a pus sandale în picioare, și-a luat brățări, lănțișoare, inele, cercei și toate podoabele ei și s-a înfrumusețat foarte mult spre seducerea ochilor bărbaților care ar fi văzut-o.

⁵ I-a dat slujitoarei sale de încredere un burduf cu vin și un urcior cu untdelemn, a umplut o desagă cu boabe de orz, cu turte de fructe uscate, cu pâini pure, a adunat toate vasele ei și i le-a pus pe spate.

⁶ Ele au ieșit pe poarta cetății Betulia și i-au găsit stând acolo pe Ozia și pe bătrânii cetății, Habris și Harmis.

⁷ Când au văzut-o schimbată la față și cu alte haine, au fost uimiți foarte mult de frumusețea ei și i-au zis:

⁸ „Dumnezeul părinților noștri să-ți dea har ca să duci la îndeplinire planurile tale spre mândria fiilor lui Israel și spre cinstea Ierusalimului!”.

⁹ Ea s-a închinat lui Dumnezeu și le-a spus: „Porunciți să mi se deschidă poarta cetății ca să ies să duc la îndeplinire cuvintele pe care mi le-ați spus!”. Iar ei le-au poruncit tinerilor să-i deschidă, după cum a spus ea.

¹⁰ Și au făcut așa: Iudita și slujitoarea ei au ieșit, iar bărbații cetății au urmărit-o cu privirea până când au coborât muntele; ele au trecut prin vale, iar ei și nu au mai zărit-o.

- ¹¹ Au mers mai departe prin vale și îndată a întâlnit-o prima strajă a asirienilor.
- ¹² Ei au luat-o și au întrebat-o: „A cui ești, de unde vii și unde mergi?”. Iar ea a zis: „Sunt o fiică a evreilor și fug din fața lor pentru că sunt pe punctul să fie dați vouă ca pradă.
- ¹³ Aș vrea să merg înaintea lui Holofern, comandantul suprem al armatei voastre, ca să-i spun cuvinte adevărate și să-i arăt calea pe care să meargă ca să pună stăpânire pe tot ținutul muntos fără să piardă dintre bărbații lui niciun om și nicio suflare de viață”.
- ¹⁴ Când bărbații au auzit cuvintele ei și au observat chipul ei – căci era înaintea lor o minunăție de frumusețe – au zis către ea:
- ¹⁵ „Ți-ai salvat viața grăbindu-te să cobori înaintea stăpânului nostru. Acum, mergi la cortul lui și te vor conduce [unii] dintre noi până te vor încredința în mâinile lui.
- ¹⁶ Când vei sta înaintea lui, să nu ai teamă în suflet, ci prezintă-i cuvintele tale și el îți va face bine”.
- ¹⁷ Au ales dintre ei o sută de oameni care să o însoțească pe ea și pe slujitoarea ei de încredere și să le ducă la cortul lui Holofern.
- ¹⁸ Alergau din toate părțile taberei, căci se dăduse veste în toate corturile despre venirea ei. Venind, au înconjurat-o în timp ce ea stătea în afara cortului lui Holofern până când l-au anunțat despre ea.
- ¹⁹ Ei se minunau de frumusețea ei și, din cauza ei, îi admirau pe fiii lui Israel. Spuneau unul către altul: „Cine îl va disprețui pe acest popor care are în el astfel de femeie? Nu este bine să fie lăsat în viață nici un bărbat căci, lăsându-i, pot să înșele tot pământul.
- ²⁰ Gărzile lui Holofern și toți slujitorii lui au ieșit și au condus-o la cort.
- ²¹ Holofern se odihnea pe patul lui sub plasa [împotriva insectelor] care era întrețesută din purpură, aur, smarald și pietre prețioase.
- ²² L-au anunțat despre ea, iar el a ieșit în fața cortului, fiind precedat de făclii de argint.
- ²³ Când Iudita a venit înaintea lui și a slujitorilor lui, toți s-au mirat de frumusețea chipului ei. Ea a căzut cu fața [la pământ], s-a închinat înaintea lui, dar servitorii lui au ridicat-o.

11.

Întâlnirea dintre Iudita și Holofern

- ¹ Holofern i-a zis: „Curaj femeie, să nu ai teamă în sufletul tău! Căci eu nu am făcut rău niciunui om care a ales să-l slujească pe Nabucodonosor, regele întregului pământ.
- ² Dar poporul tău care locuiește pe munți, dacă nu m-ar fi disprețuit, nu mi-aș fi ridicat sulita împotriva lor. Dar ei și-au făcut-o!
- ³ Acum spune-mi de ce ai fugit de la ei și ai venit la noi? Căci ești aici ca să scapi. Ai curaj, vei trăi în noaptea aceasta și în viitor.
- ⁴ Nu este nimeni care să-ți facă rău, ci numai bine, așa cum se face slujitorilor stăpânului meu, regele Nabucodonosor”.
- ⁵ Iudita i-a spus: „Primește cuvintele sclavei tale; slujitoarea ta va vorbi în fața ta și nu-i voi spune minciuni domnului meu în noaptea aceasta!
- ⁶ Dacă vei urma cuvintele slujitoarei tale, Dumnezeu va duce la împlinire faptele tale. Căci domnul meu nu dă greș în planurile sale.
- ⁷ Viu este Nabucodonosor, regele întregului pământ, și vie este puterea lui, el care te-a trimis spre îndreptarea tuturor sufletelor, pentru că nu numai oamenii îi slujesc datorită ție, ci și fiarele câmpului, animalele și păsările cerului vor trăi datorită puterii tale pentru Nabucodonosor și pentru toată casa lui!
- ⁸ Noi am auzit de înțelepciunea ta și de faptele vieții tale. S-a răspândit vestea pe întregul pământ că numai tu ești bun în întregul imperiu, puternic în știință și minunat în strategia războiului.
- ⁹ Cât despre cuvântul pe care l-a spus Ahior în sfatul tău, noi am auzit vorbele lui, căci bărbații din Betulia l-au cruțat, iar el le-a făcut cunoscute toate câte ți le-a spus.

- ¹⁰ Acum, stăpâne doamne, să nu treci peste cuvântul lui, ci fixează-l în inima ta pentru că este adevărat. Căci nu poate fi pedepsit neamul nostru și nici nu va birui sabia asupra lor decât dacă au păcătuît împotriva Dumnezeului lor.
- ¹¹ Acum, pentru ca stăpânul meu să nu cadă neputincios, moartea va cădea peste fața lor. Păcatul i-a cuprins pentru că îl mânia pe Dumnezeul lor ori de câte ori fac ceva necuvenit.
- ¹² Pentru că le-a lipsit hrana și li s-a împruținat toată apa, ei au hotărât să pună mâna pe animalele lor și au hotărât să se hrănească cu toate cele pe care Dumnezeu le-a poruncit prin legile lui să nu le mănânce.
- ¹³ Primele roade ale grâului, zeciuala de vin și untdelemn pe care le-au păstrat ca să le sfințească preoții care stau în Ierusalim înaintea Dumnezeului nostru, au hotărât să le folosească, lucruri despre care este hotărât ca nimeni din popor să nu le atingă cu mâinile.
- ¹⁴ Au trimis la Ierusalim – căci și locuitorii de acolo au făcut acestea – [oameni] care să le aducă permisiunea de la sfatul bătrânilor.
- ¹⁵ Când le va fi adus la cunoștință și le vor face, în ziua aceea îți vor fi dați ție spre distrugere.
- ¹⁶ Dar eu, slujitoarea ta, când am înțeles toate acestea, am fugit dinaintea lor pentru că Dumnezeu m-a trimis să realizez împreună cu tine lucruri despre care se va mira tot pământul atunci când vor auzi despre ele.
- ¹⁷ Căci slujitoarea ta este evlavioasă și îl slujește pe Dumnezeul cerului zi și noapte. Acum voi rămâne la tine, stăpâne al meu, apoi slujitoarea ta va ieși în fiecare noapte spre vale, mă voi ruga lui Dumnezeu și el îmi va spune când au săvârșit păcatul lor.
- ¹⁸ Atunci venind, îți voi spune, iar tu vei ieși cu toată armata ta, căci nu este nimeni dintre ei care să stea împotriva ta.
- ¹⁹ Te voi conduce în mijlocul Iudeii până când vei ajunge în fața Ierusalimului și voi așeza carul tău în mijlocul lui. Îi vei conduce ca pe niște oi care nu au păstor și niciun câine nu va mârâi pe limba lor în fața ta. Acestea mi-au fost spuse cu anticipație, mi-au fost vestite și am fost trimisă ca să-ți fac cunoscut”.
- ²⁰ Cuvintele ei au fost plăcute înaintea lui Holofern și înaintea tuturor slujitorilor lui. S-au mirat de înțelepciunea ei și au zis:
- ²¹ „Nu există o astfel de femeie de la un capăt la altul al pământului cât privește frumusețea chipului și știința cuvintelor!”.
- ²² Holofern a zis către ea: „Bine a făcut Dumnezeu care te-a trimis înaintea poporului pentru a da putere mâinilor noastre și pierzare celor care îl disprețuiesc pe stăpânul meu.
- ²³ Acum, tu ești grațioasă la înfățișare și pricepută la cuvinte. Dacă vei face după cum ai spus, Dumnezeul tău va fi și Dumnezeul meu iar tu vei locui în casa regelui Nabucodonosor și vei avea faimă pe tot pământul”.

12.

Iudita rămâne în tabăra asirienilor

- ¹ Apoi a poruncit să fie dusă acolo unde era argintăria lui și a hotărât să întindă pentru ea o masă din bucatele lui și să bea din vinul lui.
- ² Iudita a zis: „Nu voi mânca din ele ca să nu devină pricină de poticnire, ci îmi vor ajunge cele pe care le-au adus cu mine!”.
- ³ Dar Holofern i-a zis: „Dacă se vor termina cele pe care le ai cu tine, de unde vom aduce să-ți dăm unele la fel? Căci nu este cu noi nimeni din neamul tău”.
- ⁴ Însă Iudita i-a zis: „Viu este sufletul tău, stăpânul meu, că slujitoarea ta nu va consuma cele pe care le am cu mine până când Domnul va face prin mâna mea ceea ce a plănuțit”.
- ⁵ Slujitorii lui Holofern au condus-o în cort, a dormit până la miezul nopții, și s-a sculat la straja de dimineață.
- ⁶ A trimis la Holofern, spunând: „Să poruncească stăpânul meu să-i permită slujitoarei sale să iasă pentru rugăciune!”.
- ⁷ Holofern a poruncit gărzilor sale de corp să nu o împiedice, iar ea a rămas în tabără trei zile. Ieșea în fiecare noapte către valea Betuliei și se spăla în tabără la izvorul de apă.
- ⁸ Când urca, se ruga la Domnul Dumnezeu lui Israel să-i îndrepte calea pentru ridicarea fiilor poporului său.
- ⁹ Intrând curată, rămânea în cort până când i se aducea hrana ei, spre seară.

Banchetul lui Holofern

¹⁰ În ziua a patra, Holofern a făcut un ospăț numai pentru slujitorii săi și nu i-a chemat prin invitație pe niciunul dintre funcționarii săi.

¹¹ I-a zis lui Bagoas, eunucul care era peste toate ale sale: „Mergi și convinge-o pe femeia evreică ce este la noi să vină să mănânce și să bea împreună cu noi!

¹² Iată, ar fi o rușine pentru noi dacă vom lăsa să plece o astfel de femeie fără să fi stat de vorbă cu ea. Căci dacă nu o vom atrage, se va râde de noi.

¹³ Bagoas a ieșit dinaintea lui Holofern, a intrat la ea și i-a spus: „Să nu ezite această slujitoare frumoasă să vină la stăpânul meu ca să fie cinstită în fața lui, să bea vin cu noi cu bucurie și să devină astăzi ca o fiică a fiilor asirienilor care locuiesc în casa lui Nabucodonosor!”.

¹⁴ Iudita i-a spus: „Cine sunt eu să mă împotrivesc domnului meu? Tot ce este plăcut în ochii lui, voi face degrabă! Și aceasta va fi pentru mine o bucurie până în ziua morții mele”.

¹⁵ După ce s-a ridicat, s-a împodobit cu hainele ei și cu toate podoabele femeiești. A venit slujitoarea ei și a întins înaintea lui Holofern blana pe care o luase de la Bagoas pentru viața ei de fiecare zi ca să mănânce așezată pe ea.

¹⁶ Iudita, intrând, s-a așezat. Inima lui Holofern și-a ieșit din sine pentru ea și sufletul lui s-a tulburat și dorea foarte mult să fie împreună cu ea. Căci el căuta momentul să o seducă încă din ziua în care o văzuse.

¹⁷ Holofern i-a zis: „Bea și bucură-te împreună cu noi!”.

¹⁸ Iudita a zis: „Voi bea, stăpâne, pentru că viața mea a fost astăzi prețuită mai mult decât în toate zilele de la nașterea mea”.

¹⁹ Ea a luat, a mâncat și a băut înaintea lui cele pe care le-a pregătit slujitoarea ei.

²⁰ Holofern s-a bucurat de ea și a băut foarte mult vin cum nu mai băuse niciodată într-o singură zi de când se născuse.

13.

Decapitarea lui Holofern

¹ Când s-a făcut seară, slujitorii lui s-au grăbit să plece. Bagoas a închis cortul pe dinafară și i-a îndepărtat pe cei care erau prezenți din fața stăpânului său, iar ei au plecat la paturile lor pentru că erau frânți de oboseala ospățului îndelungat.

² Numai Iudita a rămas în cort, iar Holofern era căzut în patul lui, fiind vin vărsat de jur împrejurul lui.

³ Iudita i-a spus slujitoarei sale să stea în afara camerei ei de culcare și să aștepte ieșirea ei ca în fiecare zi. Îi spusese de fapt că va ieși pentru rugăciunea ei. Și lui Bagoas îi spusese aceleași cuvinte.

⁴ Toți au plecat din față și nimeni nu a mai rămas în camera de dormit, de la cel mai mic până la cel mai mare. Iudita stătea lângă patul lui și a spus în inima ei:

„Doamne, Dumnezeu! a toată puterea,
privește în ceasul acesta la lucrarea mâinii mele
spre înălțarea Ierusalimului!

⁵ Acum este momentul să ai grijă de moștenirea ta
și să îplinești planul meu
pentru ruinarea dușmanilor
care s-au ridicat împotriva noastră!”.

⁶ Apoi, apropiindu-se de stâlpul patului care era la capul lui Holofern, a luat de la el sabia lui,

⁷ s-a apropiat de pat, a apucat părul capului lui și a zis: „Întărește-mă, Doamne Dumnezeu! în ziua aceasta!”.

⁸ Apoi, i-a lovit gâtul de două ori cu [toată] puterea ei și i-a desprins capul.

⁹ A rostogolit trupul lui din pat, a luat plasa [împotriva insectelor] de pe stâlp, a ieșit imediat și i-a dat slujitoarei sale de

încredere capul lui Holofern.

¹⁰ Au pus [capul] în desaga ei pentru hrană, au ieșit amândouă, cum era obiceiul lor, pentru rugăciune, au străbătut tabăra, au ocolit acea vale, au urcat muntele Betuliei și ajuns aproape de porțile ei.

Iudita duce la Betulia capul lui Holofern

¹¹ Iudita a spus de departe celor care păzeau porțile: „Deschideți, deschideți poarta! Cu noi este Dumnezeu. Dumnezeul nostru să mai facă putere în Israel și tărie împotriva dușmanilor noștri, așa cum a făcut astăzi!”.

¹² Când i-au auzit bărbații cetății ei vocea, s-au grăbit să coboare la poarta cetății lor și i-au chemat pe bătrânii cetății.

¹³ Toți, de la mic la mare, au venit în fugă, căci pentru ei era ciudat ca ea să vină. I-au deschis poarta, le-au primit aprinzând foc ca să lumineze și s-au adunat în jurul lor.

¹⁴ Apoi ea le-a zis: „Lăudați-l cu glas puternic pe Dumnezeu! Lăudați-l, lăudați-l pe Dumnezeul care nu și-a îndepărtat îndurarea de la casa lui Israel, ci i-a distrus pe dușmanii noștri prin mâna mea în noaptea aceasta!”.

¹⁵ Scoțând din desagă capul, l-a arătat și le-a spus: „Iată capul lui Holofern, comandantul suprem al armatei asirienilor! Iată și plasa [împotriva insectelor] sub care zăcea în beția lui! Domnul l-a lovit prin mâna unei femei.

¹⁶ Viu este Domnul care m-a ocrotit pe calea mea pe care am mers, pentru că fața mea l-a amăgit spre pieirea lui. El nu a făcut niciun păcat cu mine spre dezonoare și rușine!”.

¹⁷ Tot poporul era uluit și, plecându-se, s-au închinat înaintea lui Dumnezeu și au zis: „Binecuvântat ești tu, Dumnezeul nostru, care i-ai disprețuit în ziua de astăzi pe dușmanii poporului tău!”.

¹⁸ Iar Ozia i-a zis: „Binecuvântată ești tu, fiică, de Dumnezeul cel preaînalt mai mult decât toate femeile de pe pământ și binecuvântat este Domnul Dumnezeu nostru care a creat cerurile și pământul, care te-a călăuzit să retezi capul comandantului dușmanilor noștri!

¹⁹ Nu se va îndepărta speranța ta din inima oamenilor care își vor aminti de puterea lui Dumnezeu până în veci.

²⁰ Dumnezeu să-ți dăruiască cele care sunt spre înălțare veșnică și să te viziteze cu binefacerile sale pentru că nu ți-ai cruțat viața în timpul umilirii poporului nostru, ci te-ai împotrivit căderii noastre umblând pe [calea] cea dreaptă a Dumnezeului nostru!”. Și tot poporul a zis: „Așa să fie! Așa să fie”.

14.

VICTORIA

Strategia militară a Iuditei

¹ Iudita le-a spus: „Ascultați-mă, fraților! Luați capul acesta și agățați-l de creasta zidului vostru!

² Când se vor ridica zorile și soarele va răsări deasupra pământului, fiecare bărbat puternic să-și ia armele sale de luptă, stabiliți o căpetenie peste ei ca și cum ați coborî în câmpie spre prima strajă a fiilor asirienilor, dar nu coborâți!

³ Ei vor lua toate armele, vor merge în tabăra lor, le vor trezi pe căpeteniile armatei asirienilor și vor alerga împreună spre cortul lui Holofern, dar nu îl vor găsi; va cădea asupra lor groaza și vor fugi din fața voastră.

⁴ Urmăriți-i voi și toți cei care locuiesc în tot ținutul muntos al lui Israel și întindeți-i [la pământ] pe toate drumurile lor.

Convertirea lui Ahior

⁵ Înainte de a face acestea, chemați-l la mine pe Ahior din Amon ca, văzând, să-l recunoască pe cel care a disprețuit casa lui

Israel și care l-a trimis la noi spre moarte.

⁶ L-au chemat pe Ahior din casa lui Ozia. Când a venit și a văzut capul lui Holofern în mâna unui bărbat din adunarea poporului, a căzut cu fața [la pământ] și și-a pierdut suflarea.

⁷ Când l-au ridicat, a căzut la picioarele Iuditei, s-a închinat înaintea ei și a zis: „Binecuvântată ești tu între toate corturile lui Iuda și între toate popoarele care, auzind de numele tău, se vor cutremura!

⁸ Povestește-mi ce ai făcut în zilele acestea!”. Și Iudita i-a povestit în mijlocul întregului popor toate cele pe care le făcuse din ziua când a ieșit și până [în momentul] când le vorbea.

⁹ Când a terminat de vorbit, poporul a strigat cu glas puternic și a înălțat strigăte de bucurie în cetatea lor.

¹⁰ Văzând Ahior toate câte le făcuse Dumnezeu lui Israel, a crezut cu putere în Dumnezeu, a fost tăiat împrejur și a fost adăugat la casa lui Israel până în ziua aceasta.

Deruta asirienilor

¹¹ Când s-au ridicat zorile, au atârnat capul lui Holofern de zidul lor. Fiecare bărbat și-a luat armele sale și au ieșit în grupuri pe trecătorile muntelui.

¹² Fiii asirienilor, când i-au văzut, au trimis după conducătorii lor. Aceștia au mers la căpeteniile și la comandanții peste o mie și la toți principii lor.

¹³ Au mers la cortul lui Holofern și i-au zis celui care era [responsabil] peste toate ale sale: „Trezește-l pe stăpânul nostru căci sclavii au îndrăznit să coboare împotriva noastră la luptă ca să fie nimiciți până la capăt!”.

¹⁴ Bagoas a intrat și a bătut din palme în curtea cortului, căci bănuia că doarme cu Iudita.

¹⁵ Pentru că nu se auzea nimeni, a pătruns și a intrat în camera de dormit și l-a găsit întins, mort pe prag, iar capul lui fusese luat de la el.

¹⁶ Atunci a strigat cu glas puternic, cu plânset și cu jale și cu strigăt puternic și și-a sfâșiat hainele.

¹⁷ A mers la cortul unde fusese adăpostită Iudita, dar nu a găsit-o. Atunci s-a năpustit în mijlocul poporului și a strigat:

¹⁸ „Sclavii au fost vicleni! O singură femeie a evreilor a făcut de rușine casa regelui Nabucodonosor, căci iată-l pe Holofern la pământ și capul lui nu mai este!

¹⁹ Când au auzit aceste cuvinte căpeteniile armatei asirienilor, și-au sfâșiat hainele și sufletul lor s-a tulburat foarte mult, iar strigătul și tipătul lor foarte puternic s-a ridicat în mijlocul taberei.

15.

Fuga asirienilor

¹ Când au auzit cei care erau în corturi, au rămas înmărmuriți pentru cele întâmplate.

² A căzut peste ei teamă și groază; nu mai era nici un om care să rămână în fața vecinului său, ci toți au ieșit și au fugit pe toate drumurile de pe câmpie și de pe munte.

³ Și cei care erau în tabără în ținutul muntos de jur împrejurul Betuliei au luat-o la fugă, iar fiii lui Israel, fiecare bărbat [bun] de luptă dintre ei, s-au năpustit asupra lor.

⁴ Ozia a trimis la Baitomastaim, la Benai, la Hobai, la Cola și în tot ținutul lui Israel să facă cunoscute cele întâmplate ca toți să se năpustească împotriva dușmanilor spre nimicirea lor.

⁵ Fiii lui Israel au auzit și toți împreună au năvălit asupra lor și i-au lovit până la Hoba. Tot la fel și cei din Ierusalim și din tot ținutul muntos le-au venit în ajutor pentru că li se anunțase despre cele întâmplate în tabăra dușmanilor lor. Cei din Galaad și cei din Galileea i-au lovit din lateral cu putere mare până când au ajuns la Damasc și la hotarele lui.

⁶ Ceilalți locuitori ai Betuliei au năvălit în tabăra asirienilor, i-au prădat și s-au îmbogățit foarte mult.

⁷ Fiii lui Israel s-au întors de la măcel și au pus stăpânire pe celelalte sate și așezări din ținutul muntos și din câmpie luând multă pradă, căci mulțimea lor fusese foarte numeroasă.

Mulțumirea

⁸ Ioachim, marele preot, și bătrânii fiilor lui Israel care locuiau în Ierusalim au venit să examineze lucrurile bune pe care Domnul i le făcuse lui Israel și să o vadă pe Iudita și să vorbească cu ea în pace.

⁹ Când au venit la ea, toți împreună au laudat-o și i-au spus: „Tu ești înălțarea Ierusalimului, tu ești marea mândrie a lui Israel, tu ești lauda cea mare a neamului nostru!”.

¹⁰ Ai făcut toate acestea cu mâna ta, ai făcut lucruri bune pentru Israel și Domnul și-a găsit plăcerea în ele. Fii binecuvântată de Domnul atotputernic pentru totdeauna!”. Și tot poporul a zis: „Așa să fie!”.

¹¹ Tot poporul a prădat tabăra timp de treizeci de zile. I-au dat Iuditei cortul lui Holofern, toată argintăria, paturile, vasele și toate lucrurile din el. Ea, luându-le, le-a pus pe catârul ei, a unit carele și le-a încărcat cu ele.

¹² Toate femeile din Israel au alergat la ea ca s-o vadă și au binecuvântat-o. [Unele] dintre ele au început să danseze pentru ea, iar ea a luat ramuri în mâinile ei și le-a dat femeilor care erau cu ea.

¹³ S-au încununat cu [ramuri] de măslin, ea și cele care erau împreună cu ea, și ea a mers înaintea întregului popor dansând și conducând toate femeile. Toți bărbații lui Israel o urmau înarmați, purtând cununi și cântând imnuri cu gura lor.

Cântarea de mulțumire a Iuditei

¹⁴ Iudita a început această cântare de mulțumire în [mijlocul] întregului Israel și tot poporul a acompaniat această cântare de laudă.

¹ Iudita a zis:

„Începeți o cântare pentru Dumnezeuul meu cu timpane,
cântați Domnului cu cimbale,
alcătuiți psalmi și laude,
preamăriți și invocați numele lui!

² Dumnezeuul care frânge războaiele este Domnul.

Căci în taberele lui, în mijlocul poporului,
m-a smuls din mâna celor care mă urmăreau.

³ Au venit asirienii din munți,
din nord au venit cu zecile de mii ale armatei lor;
mulțimea lor a blocat torente
și caii lor au acoperit dealuri.

⁴ Au spus că vor da foc ținuturilor mele,
pe tinerii mei cu sabia îi vor nimici,
pe sugarii mei la pământ îi va pune,
pe copiii mei ca pradă îi va da,
iar fecioarele mele să fie răpite.

⁵ Însă Domnul cel atotputernic
i-a respins printr-o mână de femeie.

⁶ Căci cel puternic al lor nu de tineri a fost doborât,
nici fii de titani nu l-au lovit,
nici giganți înalți nu l-au copleșit,
ci Iudita, fiica lui Merari,
cu frumusețea chipului ei l-a dezarmat.

⁷ Și-a dezbrăcat haina văduviei sale,
pentru înălțarea celor chinuți ai lui Israel
și-a uns fața cu miresme;

⁸ și-a legat părul cu o panglică
și și-a pus haină de în pentru a-l seduce.

⁹ Sandala ei i-a răpit ochiul
și frumusețea i-a subjugat sufletul;
dar sabia i-a retezat gâtul.

¹⁰ Perșii s-au înfiorat de îndrăzneala ei
și mezii de curajul ei s-au tulburat.

¹¹ Atunci cei umili ai mei au urlat
și cei slabi s-au temut și au încremenit;
și-au ridicat glasurile și ei s-au întors.

¹² Fii de copile i-au străpuns,
ca pe niște copii de fugari i-au rănit;
au pierit în bătălia Domnului meu.

¹³ Îi voi cânta Dumnezeului meu o cântare nouă.
Mare ești, Doamne, și preamărit,
minunat în putere și de neîntrecut.

¹⁴ Să-ți slujească ție toată creația
căci tu ai spus și s-au făcut,
ai trimis Duhul tău și au fost create;
nu este nimeni care să se împotrivească glasului tău.

¹⁵ Munții și apele se vor clătina din temelii
și stâncile se vor topi ca și ceara înaintea feței tale.
Dar cu cei care se tem de tine tu ești binevoitor.

¹⁶ Pentru tine este mic lucru orice jertfă de bună mireasmă
și prea neînsemnată este toată grăsimea pentru arderea de tot.
Dar cel care se teme de Domnul este mare în toate.

¹⁷ Vai de națiunile care se ridică împotriva poporului meu!
Domnul cel atotputernic le va pedepsi în ziua judecății,
le va da foc și viermi în trupul lor
și vor plânge de durere în veci”.

¹⁸ Apoi, când [poporul] a ajuns la Ierusalim, s-a închinat Domnului. Și după ce s-a curățit poporul, au adus arderile lor de tot,
darurile de bunăvoie și ofrandele.

¹⁹ Iudita a adus toate obiectele lui Holofern pe care i le dăduse poporul și plasa [împotriva insectelor] pe care o luase ea din
camera lui de dormit și a dat-o lui Dumnezeu ca anatema.

²⁰ Poporul s-a bucurat în Ierusalim în fața sanctuarului timp de trei luni și Iudita a rămas cu ei.

²¹ După acele zile, fiecare s-a întors la moștenirea sa, iar Iudita a plecat la Betulia și a rămas la proprietatea ei. Cât timp a trăit,

au fost cinstită în toată țara.

²² Mulți au dorit-o, dar nu a cunoscut-o niciun bărbat în toate zilele vieții ei din ziua în care a murit Manase, soțul ei, și a fost adăugat la poporul lui.

²³ Întinzându-se foarte mult în vârstă, a îmbătrânit în casa soțului ei până la o sută cinci ani. A lăsat-o în libertate pe slujitoarea ei de încredere, a murit în Betulia și au îngropat-o în peștera soțului ei Manase.

²⁴ Casa lui Israel a plâns-o timp de șapte zile. Înainte de moartea ei, și-a împărțit bunurile tuturor rudelor lui Manase, soțul ei, și rudelor din neamul ei.

²⁵ Nu a mai fost cine să inducă teamă fiilor lui Israel în zilele Iuditei și după moartea ei mult timp.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco